

1005.

Z Hoštice

Po - ma - le, ko - ni - čky, přes vo - du až ku mej Na - nyn - ce na sho - du
a po - zdra - vče mi ju na sto - krat, je - žli je tak zdra - va ja - ko ja.

Pomale, koničky, přes vodu
až ku mej Nanynce na shodu
a pozdravče mi ju na stokrat,
ježli je tak zdrava jako ja.

A ja sem tak zdrava jako ty,
mam fortušek zlatem vyšity.

A kdo či ho, mila, vyšival,
zatym ja sem doma něbyval?

Kupim ja či, mila, domeček
za ten tvůj zeleny věneček.
Ty budeš v tym domku vyšivač
a ja budu k tobě chodivač.

Pročpak by si ku mně chodival,
dy sem ja chudobna a ty pan.

Po čem's mě, ma mila, poznala,
že si mě ty panem nazvala?
Po tvojim koničku po branym
a po sedelecku červenym.

1006.

Z Petrovic od Ratiboře

A - ni - čko, dzě - ve - čko, po - viz mně vě - rně, e - žli maš u - při - mne sr - de - čko ku mně! Na ře - či
nic ně - dbaj, e - ne mě ty ko - chaj, ko - chaj mě.

Aničko, dzěvečko, poviz mě věrně,
ežli maš upřimne srdečko ku mně!
Na řeči nic nědbaj,
ene mě ty kochaj,
kochaj mě!

Ežli ci zbranujum rodiče tvoji,
že se me bohactvi něsrovna s tvojim,
sprav že mi to, Bože,

že to všecko može
dostać se.

Budžeme se modlic k Panně Marii,
jak ve dne tak v noci a v každou chvíli,
by ona zvolila,
ta Panna Maria,
dostać cě.

1007.

Z Bukové od Protivanova

Po - věz mně, má mi - lá pa - nen - ko, ke - rá je ste - zči - čka k vám? Je - dna je
ste - zči - čka přes ho - ry a dru - há je přes Du - naj.

Pověz mě, má milá panenka,
kerá je stezčička k vám?
Jedna je stezčička přes hory
a druhá je přes Dunaj.

Dyž pudo stezčičko přes hory,
bojím se zablódní,
dyž pudo stezčičkó přes Dunaj,
bojím se utopení.

Zkázala mně jedna potřebná,
zkázaly bohaty dvě.
Lepší je ta jedna potřebná
než te bohatý vobě.

Bohatá je pěkná červená,
dokad jí matka hledí;
a jak se vod matke dostane,
ledva pro špino chodí.

Potřebná je pěkná červená,
hoběnko jako máslo,
já sem si na ňo chtěl posvítit,
ono mně světlo zhaslo.¹⁾